

Věta 1. Nechť $f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos kx + b_k \sin kx)$ a řada konverguje stejnoměrně na $[0, 2\pi]$. Pak platí

$$a_k = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cos kx \, dx, \quad k = 0, 1, 2, \dots, \quad (1)$$

$$b_k = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \sin kx \, dx, \quad k = 1, 2, \dots. \quad (2)$$

Pro funkci $f \in L_1(0, 2\pi)$ definujeme Fourierovy koeficienty pomocí vzorců (1). Fourierovou řadou funkce f pak nazýváme formální řadu

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos kx + b_k \sin kx).$$

Částečné součty Fourierovy řady funkce f v bodě $x \in \mathbb{R}$ označíme

$$s_n^f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n (a_k \cos kx + b_k \sin kx), \quad n = 0, 1, 2, \dots.$$

Věta 2 (O jednoznačnosti). Nechť $f \in L_1(0, 2\pi)$ a příslušné Fourierovy koeficienty jsou všechny nulové. Potom $f = 0$ skoro všude na $[0, 2\pi]$. Speciálně, je-li f navíc spojitá na $[0, 2\pi]$, je $f = 0$ na $[0, 2\pi]$.

Řekneme, že funkce f je po částech C^1 na intervalu $[a, b]$, jestliže existuje $n \in \mathbb{N}$ a dělení $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ intervalu $[a, b]$ tak, že $f \in C^1(x_i, x_{i+1})$ a existují vlastní limity $\lim_{x \rightarrow x_i+} f(x)$, $\lim_{x \rightarrow x_{i+1}-} f(x)$, $\lim_{x \rightarrow x_i+} f'(x)$ a $\lim_{x \rightarrow x_{i+1}-} f'(x)$ pro všechna $i = 0, \dots, n-1$. Označíme $f(x+) = \lim_{t \rightarrow x+} f(t)$ a $f(x-) = \lim_{t \rightarrow x-} f(t)$.

Věta 3. Nechť f je 2π -periodická funkce, po částech C^1 na $[0, 2\pi]$. Potom $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = \frac{1}{2}(f(x+) + f(x-))$ pro všechna $x \in \mathbb{R}$. Speciálně, je-li f spojitá v x , je $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = f(x)$. Navíc je-li f spojitá v (a, b) , platí, že $s_n^f \rightharpoonup f$ loc na (a, b) . Speciálně, je-li f spojitá na \mathbb{R} , je $s_n^f \rightharpoonup f$ na \mathbb{R} .

Věta 4 (Dini). Nechť f je 2π -periodická, $f \in L_1(0, 2\pi)$ a $x \in \mathbb{R}$. Nechť dále existuje $\delta > 0$ a $A \in \mathbb{R}$ tak, že Lebesgueův integrál

$$\int_0^\delta \frac{f(x+t) + f(x-t) - 2A}{t} dt \quad \text{konverguje.}$$

Potom $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = A$.

Poznámka: Existují-li vlastní limity $f(x+)$ a $f(x-)$, je zřejmé, že v předchozí větě je jediným rozumným kandidátem pro A volba $A = \frac{1}{2}(f(x+) + f(x-))$.

Důsledek 5 (Lipschitzovo kritérium). Nechť f je 2π -periodická, $f \in L_1(0, 2\pi)$ a $x \in \mathbb{R}$. Nechť dále existují $\varepsilon > 0$, $\alpha > 0$ a $C > 0$ tak, že

$$|f(x) - f(y)| \leq C|x - y|^\alpha, \quad \text{pokud } |x - y| < \varepsilon.$$

Potom $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = f(x)$.

Důsledek 6. Nechť f je 2π -periodická, $f \in L_1(0, 2\pi)$ a $x \in \mathbb{R}$. Nechť dále existují vlastní limity $f(x+)$ a $f(x-)$ a také vlastní limity

$$\lim_{t \rightarrow x+} \frac{f(t) - f(x+)}{t - x} \quad \text{a} \quad \lim_{t \rightarrow x-} \frac{f(t) - f(x-)}{t - x}.$$

Potom $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = \frac{1}{2}(f(x+) + f(x-))$. Speciálně, pokud f má konečné jednostranné derivace v bodě x , pak $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = f(x)$.

Věta 7 (Jordan-Dirichletovo kritérium). Nechť f je 2π -periodická, $f \in L_1(0, 2\pi)$ a f má konečnou variaci v intervalu $[a, b]$. Potom v každém bodě $x \in (a, b)$ je $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n^f(x) = \frac{1}{2}(f(x+) + f(x-))$. Je-li navíc f spojitá v (a, b) , platí $s_n^f \rightharpoonup f$ loc na (a, b) .

Položíme

$$\sigma_n^f(x) = \frac{s_0^f(x) + \dots + s_n^f(x)}{n+1}.$$

Věta 8 (Fejér). Nechť f je 2π -periodická, $f \in L_1(0, 2\pi)$ a $x \in \mathbb{R}$. Nechť dále existují vlastní limity $f(x+)$ a $f(x-)$. Potom $\lim_{n \rightarrow \infty} \sigma_n^f(x) = \frac{1}{2}(f(x+) + f(x-))$. Je-li navíc f spojitá v $[a, b]$ a dále v bodě a spojitá zleva a v bodě b spojitá zprava, platí $\sigma_n^f \rightharpoonup f$ na $[a, b]$.

Důsledek 9. Nechť f je 2π -periodická, spojitá na \mathbb{R} . Pak pro každé $\varepsilon > 0$ existuje trigonometrický polynom T takový, že $|f(x) - T(x)| < \varepsilon$ pro všechna $x \in \mathbb{R}$.

Abstraktní teorie Fourierových řad v Hilbertových prostorách nám pomůže odvodit následující věty:

Věta 10 (Carleson). Nechť $f \in L_2(0, 2\pi)$. Potom $s_n^f \rightarrow f$ skoro všude na $(0, 2\pi)$.

Věta 11. Nechť f je 2π -periodická, $f \in L_2(0, 2\pi)$. Potom $\lim_{n \rightarrow \infty} \|f - s_n^f\|_{L_2} = 0$. Dále platí Parsevalova rovnost

$$\frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f^2 = \frac{a_0^2}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k^2 + b_k^2).$$

Navíc v $L_2(0, 2\pi)$ je s_n^f nejlepší approximací funkce f v prostoru všech trigonometrických polynomů stupně nejvýše n .

Věta 12 (Riesz-Fischer). Nechť $a_0, a_1, b_1, a_2, b_2, \dots$ jsou reálná čísla, pro která $\sum(a_k^2 + b_k^2) < \infty$. Pak existuje 2π -periodická funkce $f \in L_1(0, 2\pi)$, jejíž Fourierovy koeficienty jsou tato čísla. Tato funkce je určena jednoznačně až na množinu míry 0 a navíc $f \in L_2(0, 2\pi)$.